

Причање о стварним или измишљеним догађајима хронолошким или ретроспективним редом

Приповедање, причање(нарација) је казивање могућих (стварних или измишљених) или фантастичних догађаја. Догађаји могу бити испричани објективно (најчешће у трећем лицу) и субјективно (најчешће у првом лицу), хронолошким или ретроспективним редом.

Догађај испричан субјективно зовемо доживљајем.

У наративном току се често употребљавају и остали облици казивања (дијалог, монолог и описи простора, времена и ликова.)

Композицију наративног текста обично чине:

1. увод – упознавање с местом, временом, ликовима;
2. главни део – ток догађаја од заплета преко развоја радње, кулминације и перипетије до расплета;
3. завршни део – завршна слика, закључак, поука, порука...

НАРАЦИЈА (ПРИПОВЕДАЊЕ) – приповедач казује неки **ДОГАЂАЈ**.

приповедање у 1. лицу – пример: У нашој кући, откад се зна и памти, никад нико није имао сата, нити је ко знао да по њему чита вријеме. Мој стриц Ницо, кад се вратио са Солунског фронта, правио се да „зна у сат“, али касније се испоставило да он умије само понешто око мале казаљке. –

приповедање у 3. лицу – пример: Били краљ и краљица, па имали јединца сина. Кад је краљевић већ нарастао, прославише његово шишано кумство и на час т позваше највиђеније људе из свога краљевства.

хронолошко приповедање – казивање занимљивих појединости углавном према времену појављивања ;догађај се казује хронолошки, редом

ретроспективно приповедање (retro = уназад, spectare = гледати) причање о прошлим догађајима у обрнутом временском смеру од садашњости ка прошлости;током казивања, приповедач се враћа у прошлост, прича о нечему што се већ догодило.

Питања за полазнике:

-Шта је нарација?

-У чему се разликује хронолошко од ретроспективног приповедања?